

Sisler Rihtımı Durağında Yalnızlığımız

– kul mehmet · 29 Eylül 2020

Sisler Rihtımı Durağında Yalnızlığımız

Biz mi gidiyoruz böyle gönlü eli boş uzaklara
Bir ıglık sinemizi parçalıyor kim yerleştirdi
Bak hala peşimizde
Raydan ıkmiř tren devrilmek üzere
Kim koydu rayların üstüne ayrılığı
Yollara dökülmüş katran karası hasret
Yapıştıķça ayağā kaçmaya imkân vermiyor
Her şey derinliğinde karaya bürünmüş
Bir seven dahi yok
Hiç yok kalmamış mı?
Anlayan
Koşan
Saran
Kulaklarımızda bir uğultu
Göz bebeklerimizde korku
Yalnızlığımızı silecek yok
Korkuyu yok mu silecek mutluluk
Ölürsek eğer yalnızlığın korkusundan ölürüz
Batarsak hasretten batarız
Sisler rihtımı durağında yalnızlığımız
Batarken denize sessizce
Batıyoruz bizde sessizce
Sevdasız batıyoruz
Sabahsız kalıyoruz
Pusulalar dünden parçalanmış
Bir can simidi kalmamış
Cankurtaransa yaralanmış
İçine düştüğümüz girdap bizi çekiyor en dibe

Mehmet Aluç